

aldrig før have faaet fra Højres eller noget andet Partis Side. Det er en af de „Pletter“, som ere tagne ud, og i Stedet for have vi faaet andre Bestemmelser, som jeg ser med mere Tvivl paa.

Der er først det, at Bestyrelsen for en Forening kan sige til en arbejdsløs, et Medlem, at han skal tage Arbejde i et andet Fag, naar han er arbejdsløs. Naa, all right! Det er der ikke noget at sige til. Tværtimod anser jeg det i og for sig for heldigt, at man faar noget mere Fluktuation mellem Fagene. Men, mine Herrer, saa maa der ogsaa staa en Bestemmelse om, at han ikke maa gaa ned under den i dette Fag tarifmæssige Løn; med andre Ord, han bør ikke være en „Løn-snider“ i et daarligt stillet Fag.

Og særlig gal er en Bestemmelse, som efter min Mening er baade umoralsk og ufornuftig: og det er den, at Arbejdsløshedskassen skal have Ret til at supplere en Mands Løn, hvis han tjener en ringe Arbejdsløshedsløn. Altsaa, hvis en Mand tjener for lille Arbejdsløshedsløn et Sted, skal Arbejdsløshedskassen supplere ham. De Herrer ville maaske erindre, at en af de Anker, der vare mod hele den engelske Fattiglovgivning i Slutningen af det 18de og i Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, var den, at man gennem Statens Støtte lod det offentlige, Kommunekasserne, betale Arbejdsløshedsløn til Fordel for den private Arbejdsgiver. Jeg havde aldrig troet, at jeg i et Forslag Anno 1906—07 skulde se en Kommission, hvori det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) ikke har afgivet et dissentierende Votum, blive enig om den Bestemmelse, at Arbejdsløshedskasserne skulle betale, ifald en Mand faar for lille Arbejdsløshedsløn. Det, at han faar for lille Arbejdsløshedsløn, kan skyldes to Ting: enten, at han kun arbejder 3—4 Timer til en ordentlig Løn, i saa Tilfælde er det aldeles all right, jeg er enig i, at Kassen kan staa sig ved at give sit Bidrag her; men hvis Aarsagen er, at han arbejder hele Dagen, men for en lav Time-løn, saa er det i Virkeligheden en organiseret Hjælp til „Løn-snideri“, som jeg synes, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, der har været meget varm i denne Sag og har været meget ivrig for at finde Forskellen mellem Højres Forslag og det nu foreliggende, som han selv har været med til, skulde have haft sin Opmærksomhed henvendt paa.

Jeg kommer ganske en passant til at berøre et Spørgsmaal, der rejser sig her, og som har Betydning for Arbejdsløsheden,

det er de saakaldte half-time-Arbejdere, de, der kun arbejde den halve Tid. Det har i Danmark spillet en meget stor Rolle. Saa vidt jeg erindrer — jeg tror i 1901 —, er det blevet mig meddelt, at Fajance-arbejderne her i Landet i Gennemsnit kun arbejdede 6 Timer om Dagen, og en Ven af mig havde den Gang regnet ud for mig, at hvis der i 1900—1904 var blevet arbejdet i det fulde Timetal, saa vilde 20 pCt. af Arbejderne have været arbejdsledige. Det betyder i Virkeligheden, at half-time-Arbejdet har overmaade meget at sige, og netop i den Paragraf, jeg her nævnte i Relation til denne Sag, henleder jeg de ærede Medlemmers Opmærksomhed derpaa.

Jeg vender mig saa til Spørgsmaalet om Organisationen af Kasserne. Jeg er meget glad ved den Maade, hvorpaa de ere organiserede, og navnlig, — ja ikke navnlig, for det er i og for sig en ligegyldig Ting, men det er mig en personlig Tilfredsstillelse, — at Kommissionen har optaget det oprindelige Forslags Bestemmelser med Hensyn til Organisationen af Kasserne. Kun synes jeg, at de have klippet Inspektørens Myndighed noget vel meget, i hvert Fald kunde jeg ønske, at Inspektøren i Nævnet fik nogen Medhjælp, ikke blot paa sit Kontor, men ogsaa i Nævnet. I det oprindelige Forslag stod bl. a., at Indenrigsministeriet skulde udnævne to Medlemmer af Nævnet. Nu kunde jeg ønske, at den Bestemmelse blev optagen, at to Medlemmer af Nævnet skulde udnævnes af Indenrigsministeren blandt social-økonomisk uddannede Mænd, af hvilke den ene eventuelt skal være forsikringsknyndig. Det vil være en stor Hjælp for Nævnet, og da Nævnet kun har Møde en Gang om Aaret, vil Udgiften kun blive en 30—40 Kr. for de to Mænd, og det kan Statskassen nok overkomme. Jeg sætter med Villie social-økonomisk uddannede Mænd, fordi jeg ikke ønsker, at det skal være Politikere. Vi saa sidste Gang, da Regeringen skulde besætte Stillingerne i Fabrikraadet, saa tog det Medlemmer af Folketinget, fortræffelige Politikere, f. Eks. det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), men hvis politiske Kvalifikationer Indenrigsministeren den Dag i Dag næppe vil staa inde for.

Jeg kan nu gaa over til det ganske korte, sidste Afsnit af min Tale. Jeg er ked af, at jeg ikke kan holde det i den samme urbane Tone, som jeg helst vil holde, og som tjener Sagen bedst. Mit ærlige Ønske i denne Sag er kun eet,